

5. møde.

Onsdag den 9. januar kl. 10.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

I skrivelse af gårs dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.

I skrivelse af 7. januar d.å. meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af toldloven.

I skrivelse af g.d. meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om banker og sparekasser.

I skrivelse af g.d. meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

I skrivelse af g.d. meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af patentloven. (Teknologisk service).

I skrivelse af g.d. meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af søloven.

I skrivelse af 7. januar meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af sammenlægning af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af ligningsloven.*

Den vigtigste bestemmelse i dette lovforslag drejer sig om den skattepligtige lejeværdi af enfamilieshuse og ejerlejligheder. Lovforslaget medfører, at de skærpede lejeværdiregler, der — med virkning fra og med

indkomståret 1974 — blev fastsat ved en lovændring i juni 1973, ikke får praktisk betydning. Det er regeringens opfattelse, at disse lejeværdiregler ville ramme et stort antal skatteydere på en måde, der ikke kan anses for rimelig, når henses til de betydelige værdistigninger ved 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973. Dette synspunkt har fået forøget vægt, efter at de stigende oliepriser har medført en kraftig stigning i udgifterne til boligopvarmning. Indtil folketinget og regeringen har haft rimelig tid til at gennemdrøfte boligproblemerne med henblik på en langsigtet løsning, foreslås det derfor at fastholde lejeværdierne på det niveau, der gælder for indkomståret 1973. Det samme skal efter forslaget gælde standardfradraget for en- og tofamiliehuse.

De lejeværdiregler, der herefter også skal anvendes i indkomståret 1974, er forskellige for to grupper af ejerboliger.

Den første gruppe omfatter enfamiliehuse, der er anskaffet, eller for hvilke der er søgt om byggetilladelse efter den 8. december 1969. Gruppen omfatter endvidere alle ejerlejligheder. For ejerboligerne i denne gruppe beregnes lejeværdien i 1973 på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering pr. 1. august 1969 med 4 pct. af ejendomsværdi til og med 400.000 kr. og 6 pct. af det beløb, hvormed ejendomsværdien måtte overstige 400.000 kr. Som jeg allerede har nævnt, fastholder lovforslaget indtil videre lejeværdien på dette niveau.

Den anden gruppe af ejerboliger omfatter de enfamiliehuse, der falder uden for den første gruppe. Det drejer sig altså om enfamiliehuse, som skatteyderen har anskaffet, eller for hvilke der er søgt om byggetilladelse før den 9. december 1969. For disse enfamiliehuse er det hovedreglen, at lejeværdien i 1973 beregnes med 4 pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965.

I en del tilfælde forekommer det dog, at et enfamilieshus i gruppe 2 først er vurderet ved en vurdering, der bygger på prisforholdene i 1969. Det forekommer endvidere, at en væsentlig ombygnings- eller forbedringsudgift først er taget i betragtning ved en vurdering efter prisforholdene i 1969. I tilfælde af denne art beregnes lejeværdien på grundlag af 14. almindelige vurdering i 1969;

[Finansministeren.]

men til gengæld er lejeværdisatsen her kun 3 pct. Det skulle i gennemsnit give samme resultat, som når lejeværdien beregnes med 4 pct. af 13. almindelige vurdering.

Også de lejeværdiregler for gruppe 2, som jeg her har omtalt, skal efter lovforslaget fastholdes indtil videre.

For langt de fleste ejere af egen bolig betyder fastholdelsen af det hidtidige lejeværdiniveau, at de ved indkomstopgørelsen for 1974 skal regne med nøjagtig samme lejeværdi som for 1973. Ved selvangivelsen for 1974 kan de altså uden videre bruge det tal, som de kender fra den selvangivelse for 1973, der skal indgives i februar i år.

I en del tilfælde er det dog nødvendigt at supplere 1973-reglerne med særlige bestemmelser. Det skyldes, at der i indkomståret 1974 og de følgende år vil være en del ejerboliger, der første gang er vurderet ved 15. almindelige vurdering i 1973 eller en senere vurdering. Det vil også forekomme, at væsentlige forbedringer først er taget i betragtning ved disse nye vurderinger. I tilfælde af denne art er det naturligvis ikke muligt at følge 1973-ordningens almindelige regler om, at lejeværdien skal beregnes på grundlag af 13. eller 14. almindelige vurdering. Lovforslaget indeholder derfor særlige regler, der gennemsnitlig skal sidestille disse ejerboliger med dem, der får lejeværdien beregnet på grundlag af de ældre vurderinger. Hvor ejendommen efter hovedreglerne skulle have lejeværdien beregnet på grundlag af 13. almindelige vurdering i 1965, foreslås dette gennemført ved, at man anvender de sædvanlige lejeværdiprocenter på et beløb, der svarer til 50 pct. af 1973-vurderingen. Da ejendomsværdien for enfamilieshuse i gennemsnit er steget med 101 pct. fra 13. til 15. almindelige vurdering, opnår man på denne måde den tilsigtede gennemsnitlige ligestilling.

Hvor lejeværdien efter hovedreglerne skulle beregnes på grundlag af 14. almindelige vurdering i 1969, går den særlige regel ud på, at man skal anvende de sædvanlige lejeværdiprocenter på et beløb, der svarer til 70 pct. af 1973-vurderingen. Fra 14. til 15. almindelige vurdering er enfamilieshusenes lejeværdi gennemsnitlig steget med 46 pct., og som nærmere omtalt i lovforslagets bemærkninger, når man derfor den tilsigtede

gennemsnitlige ligestilling, når man i disse tilfælde lægger 70 pct. af 1973-vurderingen til grund.

Ligesom den gældende ligningslov indeholder lovforslaget en særlig regel (den såkaldte 80 pct.-regel), som skal anvendes, når der ved den vurdering, som skal lægges til grund ved lejeværdiberegningen, ikke er taget hensyn til bygge- eller forbedringsudgifter m.v. på over 25.000 kr. 80 pct.-reglen gælder endvidere, når der ved begyndelsen af et kalenderår slet ikke er fastsat nogen ejendomsværdi for ejerboligen. Princippet i 80 pct.-reglen er, at de udgifter, der ikke er taget i betragtning ved den pågældende ejendomsvurdering, medregnes i lejeværdigrundlaget med 80 pct. Med hensyn til enkeltheder tillader jeg mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne. Jeg skal fremhæve, at den noget indviklede 80 pct.-regel for den enkelte skatteyder har karakter af en overgangsregel, som han kun skal anvende i en kort periode — normalt 1 år — indtil der bliver foretaget en ejendomsvurdering, hvor de omtalte byggeudgifter m.v. tages i betragtning.

Stuehuse på landbrugsejendomme er efter 1973-reglerne principielt sidestillet med de enfamilieshuse, hvis lejeværdi beregnes med 4 pct. af 13. almindelige vurdering. Da den særskilte stuehusvurdering først blev indført ved 14. almindelige vurdering i 1969, er denne ligestilling gennemført ved, at man ansætter lejeværdien af stuehuset til 3 pct. af stuehusværdien i 1969. Efter lovforslaget skal også disse lejeværdier fastholdes indtil videre.

Som jeg allerede har nævnt, foreslås også standardfradraget for en- og tofamilieshuse fastholdt på niveauet for 1973. Standardfradraget beregnes efter de gældende regler på grundlag af den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Fradraget udgør 1 pct. af ejendomsværdien, dog mindst 400 kr. og højst 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed.

Reglen om, at standardfradraget beregnes på grundlag af den seneste vurdering forud for kalenderåret, har medført, at fradraget i 1973 er beregnet på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering i 1969. For at fastholde standardfradraget på 1973-niveauet skal det samme gælde ifølge lovforslaget. Hvor det ikke er muligt at

[Finansministeren.]

bygge på 1969-vurderingen, fordi ejendommen eller væsentlige bygge- eller forbedringsudgifter først er kommet med ved 1973-vurderingen, skal fradraget dog beregnes på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af 1973-vurderingen. Denne omregning til prisniveauet i 1969 svarer til, hvad jeg har redegjort for i forbindelse med lejeværdireglerne.

Jeg skal nævne, at også reglerne om standardfradrag indeholder en særlig 80 pct.-regel af tilsvarende art som 80 pct.-reglen i lejeværdibestemmelserne.

Med hensyn til de provenumæssige virkninger medfører forslaget ingen ændringer i forhold til reglerne for 1973. Lejeværdiniveauet og niveauet for standardfradrag for 1973 skal jo fastholdes ifølge lovforslaget.

Foruden forslaget vedrørende lejeværdierne indeholder lovforslaget en bestemmelse om ændring af reglerne om fradrag for udgifter til befordring mellem hjemmet og arbejdspladsen. Den gældende overgrænse på 3.500 kr. foreslås her forhøjet til 4.500 kr., medens undergrænsen foreslås forhøjet fra 700 kr. til 900 kr. Efter forslaget skal disse ændringer gælde fra og med indkomståret 1974. Provenutabet anslås til noget under 10 mill. kr. årlig for staten og kommunerne tilsammen.

De foreslåede ændringer i befordringsfradraget svarer til, hvad min forgænger før valget foreslog skatte- og afgiftsudvalget under behandlingen af den forrige regerings ligningslovforslag, der jo ikke nåede at blive færdigbehandlet. Også den nuværende regering finder denne ajourføring rimelig — ikke mindst på baggrund af, at et stort antal mennesker må tilbagelægge store afstande mellem hjemmet og arbejdspladsen.

Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at skatteyderne skal kunne klage til skatterådet over forskudsregistreringen efter kildeskatteloven. Efter forslaget skal det første gang gælde i forbindelse med forskudsregistreringen for indkomståret 1975. I øvrigt svarer dette forslag til, hvad min forgænger foreslog i det ligningslovforslag, der blev fremsat i oktober 1973.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af toldloven*.

Lovforslaget indeholder dels nogle ændringer til toldtariffen, dels ændringer til toldlovens forvaltningsbestemmelser, som i det væsentlige har forbindelse med EFs arbejde med at harmonisere medlemslandenes toldbestemmelser.

Forslagets § 1 indeholder bl. a. en ændring af de nugældende bestemmelser i toldlovens §§ 44 og 45. Baggrunden herfor er, at EF i nær fremtid vil vedtage et direktiv om den såkaldte passive forædling, og som ventes at træde i kraft i løbet af 1974. Dette direktiv vil indeholde bestemmelser svarende til de gældende bestemmelser i toldlovens §§ 44 og 45 om toldnedsættelse for varer, der er fremstillet i udlandet af herfra udførte varer. Da EF jo er en toldunion, vil direktivet som en naturlig følge heraf også indeholde bestemmelser om toldnedsættelse for varer, der er udført fra et medlemsland i EF, og som efter bearbejdning eller forarbejdning uden for EF indføres i et andet medlemsland. Direktivet skal suppleres med nogle gennemførelsesbestemmelser, der udfærdiges af Kommissionen, og som endnu ikke kendes, og det er derfor mest praktisk, at bestemmelserne om toldnedsættelse fremtidig fastsættes i en bekendtgørelse. Den foreslåede § 44 indeholder derfor kun hovedbestemmelsen om toldnedsættelse, og den foreslåede § 45 bemyndiger finansministeren til i overensstemmelse med EFs regler herom at fastsætte, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår toldnedsættelse kan indrømmes. Det er tanken, at denne ændring af toldloven først skal træde i kraft samtidig med direktivet.

Lovforslagets § 2 indeholder visse ændringer til toldtariffen, hvoraf jeg kort skal omtale de vigtigste:

Som følge af den gradvise tilnærmelse til toldsatsene i den fælles toldtarif vil den nugældende toldfrihed i medfør af toldlovens § 26 for visse dele, tilbehør, materiel til fremstilling, reparation eller udrustning af fly fra 1. januar 1974 ikke længere kunne opretholdes for varer, der indføres fra tredjelande. Det er derfor nødvendigt at ændre § 26 for at sikre, at tolden indføres gradvis med udgangspunkt i den nugældende toldfrihed.